

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύσῃ τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρό τῆς Ἀπόκρεω § 7, 8, 9).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ΄ ὨΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...».

Κοντάκιον:

Τά τῆς Θ΄ Ὠρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα: «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν: «Τόν ἀμνόν...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Μαρτυρικά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 3: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», «Οἱ μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ...» καί «Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες...» (Ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 προ-

- σόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».
- Δόξα:** «Θρηνώ καί ὀδύρομαι...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Ἄνευ Εἰσόδου:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', μέ στίχους εἰς τό β' «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί εἰς τό γ' «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».
- Ἀπόστιχα:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου (ζήτηι ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. β', Σάββατον πρωῖ, εἰς τούς Αἴνους). Τό πρῶτον ἄνευ στίχου: «Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου...». Τό δεύτερον μέ στίχον: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε εἰ μή τούς Ἁγίους σου...», τό τρίτον μέ στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη Μαρτύρων...». Τό τέταρτον μέ στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τούς ἐκλεκτούς ἐθαυμάστωσε...».
- Δόξα:** Τό νεκρώσιμον· «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις...».
- Καί νῦν:** Θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».
- Μετά τό «Νῦν Ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζήτηι τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν, ἤχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωῖ ἢ εἰς τό Πεντηηχοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευὴ ἐσπέρας). Ὁ Κανὼν ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνά Ὁδὴν μέ στίχους: Εἰς τό α' τροπάριον: «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου», εἰς τό β' τροπάριον· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται», εἰς τό γ' Δόξα καί εἰς τό δ' Καί νῦν. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ εἰρμός αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα: τό τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα...». Καί νῦν «Σέ καί τεῖχος...».

Ἡ Ἐκτενής καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» φάλλονται τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:
«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καί τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καί μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπέρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:
«Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχάς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καί ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: τήν εὐχήν:

«Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καί ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων,

προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τό παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ...».

Ὁ Ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη ... »

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα:

Ὁ Ἱερεύς: «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἄντι τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ' τό «Ἀλληλουῖα» (γ) τετράκις, ὡς ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν ἀντί τοῦ Προκειμένου, δὶς ἄνευ στίχου, καὶ δὶς μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...» καὶ «Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τὰ Μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἦχου (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρῶτῃ) «Ἀθλητικόν ἀγῶνα...», «Ἀθλητικά ἐνστάσεις...» καὶ «Τῶν Ἀγίων σου...». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα λέγονται καὶ οἱ πρό αὐτῶν

στίχοι. Δόξα: «Ἀληθῶς ματαιότης τά σύμπαντα...» Καί νῦν «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή...» (Ἐάν θά γίνη μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων φάλλονται ἀμέσως τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καί μετά τό «᾽Οτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τά καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» καί «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδή εἰς τούς ἐνοριακούς ναούς δέν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῶ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» Δόξα, Καί νῦν «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν΄ φαλμός:

(χῦμα).

Κανών:

Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐάν δέν θά φαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετά τόν Ν΄ λέγομεν τόν Εἰρμόν τῆς γ΄ Ὁδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἴτησις, «᾽Οτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:

Καθίσματα: «Ὁ δι΄ ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καί νῦν «Τήν ταχεϊάν σου σκέπην...». Ἐάν δέν λέγεται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τόν Εἰρμόν τῆς Στ΄ Ὁδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...».

Αἴτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:

Κοντάκιον, Οἶκος τά ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Μετά τήν ἡ ᾠδὴν ἀμέσως: «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τόν ἐν ὄρει ἀγίῳ...» (Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὁδῆς).

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί μετά τήν Θ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὁδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».

Ἐξαποστειλάρια:

«Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τούς δούλους σου...» καί τό Θεοτοκίον: «Μαρία Θεονύμφευτε...».

Αἶνοι:

Τά 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε πρό τέλους πάντες...».

Δόξα:

«Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».

Καί νῦν:

«Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».

«Σοί δόξα πρέπει...»

Δοξολογία:	(χῦμα).
Ἐκτενής	
Ἀπόστιχα:	Τά ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσόμοια: «Ἐχων ἀκατάληπτον...» (Σάββατον πρωῖ, Ἀπόστιχα πλ. β' ἤχου).
Δόξα:	«Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
Καί νῦν:	«Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
	«Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ βάθει σοφίας...», «Σέ καί τεῖχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὁ βάθει σοφίας...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ βάθει σοφίας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Κεκοιμημένων: «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α' Θεσ. δ' 13 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα' 8 - 9, 25-27, 35-36).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τά νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά τροπάρια: «Μετά πνευμάτων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καί εἰς τόν Ἑσπερινόν. «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καί Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καί Ζωΐλου. Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινόν Ζ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἁγίων...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τόν θάνατον...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου. Δόξα· Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ἵπό τήν σήν Δέσποινα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ἵπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' φαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί ἔν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τό βῆμά σου φρικτόν...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Τόν πάντων ποιητήν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Βοηθός καί σκεπαστής...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τοῦ Τριωδίου· «Τήν φοβεράν τῆς κρίσεως...» καί «Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται...» καί τό Θεοτοκίον· «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τήν ἡμέραν...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τόν θάνατον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
	<i>Τρισάγιον.</i>
Ἀπόστολος:	Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α' Κορ. ἡ' 8 - θ' 2)

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω: «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν καί τό Θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τό Τριώδιον. Ἐπίσης εἰς τόν Ὅρθρον κατά τήν β' στιχολογίαν ψάλλονται τά ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετά τήν αἵτησιν τῆς Στ' Ὁδῆς λέγεται τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τά εἰς τό Τριώδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικόν καί Θεοτοκίον).

Κατά τήν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος καί κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καί ὠῶν (λευκή νηστεία).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς Ἑβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

5. ΤΡΙΤΗ. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὅσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἀγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Γ' Φεβρουαρίου, Περίπτ. Στ' §§ 10, 11 κατ' ἀναλογία).

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον: «Φύλαξ ἄγρυπνος τῆς Ἐκκλησίας...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀρράγῃ Ὀρθοδοξίας πρόμαχον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων· «Φέροντες τά παρόντα γενναίως...» καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...».

Δόξα: Τῶν Ἁγίων· «Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων...», (ζήτηι εἰς τό Δόξα τῶν Ἀποστίχων).

Καί νῦν: «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...».

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς), τό Μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων... (ἅπαξ).

Δόξα: Τῶν Μαρτύρων· «Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων...».

Καί νῦν: Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τῶν Μαρτύρων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...», Δόξα τῶν Πατέρων· «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τῶν Μαρτύρων καί τά τῶν Ὁσίων (Σάβ. Τυρινῆς).
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	(Ἰωάν. ιε' 17 – ιστ' 2) (Λειτουργγ. 23ης Ἀπριλ.).
Ὁ Ν' ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτηι μετὰ τόν Ὁρθρον τῆς ἐπαύριον).
Κανόνες:	Τῶν Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καί τῆς Θεοτόκου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Καθίσματα τῶν Μαρτύρων: «Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς...», τά τῶν Ὁσίων καί τό Θεοτοκίον.
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μαρτύρων. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Μαρτύρων: «Χορός τετραδεκάριθμος...» καί τά τῶν Ὁσίων.
Αἶνοι:	Τῶν Ἁγίων Προσόμοια 3: «Δεῦτε μαρτυρικῆν ἀδελφοί...» καί 3 τῶν Ὁσίων.
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...», «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων «Τοσοῦτον ἔχοντες περιεχόμενον ἡμῖν...». (Ἐβρ. ιβ' 1 - 10).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ὁσίων: «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια' 27 - 30).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
	«Ἐἶδομεν τό φῶς».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος. Ἦχος πλ. δ', Ἐωθιόν Η'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων σου...».
Κοντάκιον:	«Πᾶσαν στρατιάν...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».

Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοδοκίον: «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυσεν...», Καί νῦν τό Θεοδοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανουκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ φαλμός:	Δόξα «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...»,

Δόξα:	«Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
Ἄφ' στ' Ὡδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Θεόν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ Ἀναστάσιμον: «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου: «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὀδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...».
--------------	-------------------------

Κοντάκιον: «Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν ψάλλεται ὁ κατανουκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανουκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου: 4: «Σέ τόν Βασιλέα καί Δεσπότην...» (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3· «Σωφροσύνης ἐπώνυμος...» (11η Μαρ.).

Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Κατακρίσεως λύτρωσαι...» (11η Μαρ.).

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντί Ἀπολυτικίων: Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ἰπό τήν σῆν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι καί ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ

«Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τούς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Γ', Δ' καί Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό σήμερον καί καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καί Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὄπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατά τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἣτις καί καταχωρεῖται κατωτέρω.
2. Μετά τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καί Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατά τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δὲ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ καί ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).
3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καί Πέμπτῃ ἐσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετά τὴν Δοξολογίαν τῇ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατά δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεστοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).
4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καί ἀναγινώσκεται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.
5. Κατά τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρωῒ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἐσπέρας ψάλ-

λεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τά Τροπάρια «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος», Δόξα «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καί τά 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τά Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκειται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» Τά 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθείς...» Καί νῦν «Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός

καί Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάφαλμος, τὰ Εἰρηνικά καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τό Ἀλληλουϊάριον εἰς τόν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (Α' Ἐβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος πλ. δ') τετράκις μετά τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τό Ὠρολόγιον ἢ εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος. Σήμερον καί δι' ὄλην τήν ἐβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ πλ. δ' ἦχου «Ὁρᾶν σε μή τολμῶντα τὰ Χερουβείμ...». Δόξα: «Εἰς οὐρανόν τάς καρδίας ἔχοντες...». Καί νῦν: «Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν ἡμῶν...»¹. Εἶτα μικρά Συναπτὴ καί ἐκφώνησις: «Ὅτι σόν τό κράτος...». Μετά τήν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς ἀ' στιχολογίας τοῦ ἦχου (ὄρα ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β' μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ...». Δόξα, Καί νῦν: «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῇ...», καί τὰ τῆς γ' στιχολογίας: «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν: «Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ

¹ Μετά τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἐξῆς: Διά τόν α') τήν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τήν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τήν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τήν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καί τήν Παρασκευήν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διά τόν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἀγίας τότε «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἀγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατά τάς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διά τόν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διά τοῦ: «διά τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἦχου τῆς ἀ' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καί Τρίτῃ «Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ: «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διά τό γ' Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...», καὶ εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ τὸ Μεσῶδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Τὸ Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ β' Τριωδίου καὶ εὐθύς τὸ· «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ αἰνοῦσι...». Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Φῶς ὑπάρχων Χριστέ...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τὸ Μαρτυρικόν «Εὐλογημένος ὁ στρατός...», μετὰ τοῦ στίχου· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ Σταυροθεοτοκίον). «Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ').

³ Αἱ ἐννέα Ὠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ' Ὠδῆς τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν «Τιμιωτέραν», τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία τὸ· Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἡ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευὴ	ε' ἡ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὠδαὶ ε' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τὸ ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ε', ζ', η', καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καί εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί. Εἰς τὴν Θ' Ὑμνον, μετὰ τὸ τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τὸ· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καί εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τὸ· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστίν...», καί ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τὸ πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῶ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετὰ τὸ «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμακός

Τὰ Εἰρηνικά. Εἰς τὸ· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τὸ Σταυροθεοτοκίον καί τὴν Παρασκευὴν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν...», κτλ.

⁴ Δευτέρα· τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»
 Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»
 Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὕψωθείς...»
 Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...», καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»
 Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὕψωθείς...». Ζῆτει ταῦτα εἰς τὸ Ὁρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καί εἰς τὸ Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκείαν σειρᾶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν «Πρός σέ ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχήν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχήν· «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον φάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Ὠρολογίῳ τάξιν. Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν φάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ζ' Ὠδῆς φάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τήν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό· «Δι' εὐχῶν...».

⁵ Τήν Τρίτην· «Σφαγήν σου τήν ἄδικον...»
 Τήν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
 Τήν Πέμπτην· «Σφαγήν σου τήν ἄδικον...».

12. ΤΡΙΤΗ. Θεοφάνους όμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνοσ. Τό Εὐαγγέλιον τῆσ Παννουχίδοσ τῆσ Τρίτησ τῆσ Α' Ἑβδομάδοσ τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριοσ: προσέχετε τήν ἑλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 – 13).

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνακομιδή λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεωσ.

Τῷ πρωῖ μετά τάσ ἀκολουθίασ τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖα τελοῦνται ὡσ προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινόσ μετά τῆσ ἀκολουθίασ τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξισ ὡσ περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλασ τάσ Προηγιασμένασ τῆσ Μεγάλησ Τεσσαρακοστῆσ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακόσ – Τά Εἰρηνικά καί τά: «Πρόσ Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψάλτηριοῦ.

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆσ ἡμέρασ: «Νηστεύοντεσ ἀδελφοί σωματικῶσ...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἶ τισ ἀρετή...».
2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Φεγγοβόλουσ ὑμᾶσ ὡσ ἀστραπάσ...».
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου: «Νεύσει καί ἀγάπη, ἀληθεῖ...» (14ῃ Μαρ.) εἰσ 4, δευτεροῦντεσ τό α'.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον «Στήσον τοῦ νοόσ μου ἑκτροπάσ...».

Εἵσοδοσ:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶσ ἱλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεύσ: «Ἑσπέρασ» ὁ ἀναγνώστησ: «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχεία τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆσ Γενέσεωσ, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετά τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶσ:

«**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ κρατῶν εἰς τὴν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ: «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρός τόν λαόν καὶ ἐξελθὼν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει: «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολούθως ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρός τόν Ἀναγνώστην: «**Εἰρήνη σοι**» καὶ εὐθύς: «**Σοφία**» ἱστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό: «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλω ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ: «**Κατευθυνθήτω...**» μέχρι καὶ τοῦ: «**ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου**» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καὶ θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορός συμπληροῖ «**ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...**» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς καὶ αἱ Αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων, (τῶν ὑπὲρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καὶ τῶν πιστῶν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «**Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου**» ψάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἧχον πλ. β', τόδε:

«**Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης**».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«**Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα**».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ «**Πάτερ ἡμῶν**». Κοινωνικόν «**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα**». Ἀντί τοῦ «**Εἶδομεν τό φῶς**», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπάριον:

«**Εὐλόγησω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ: διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα**».

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («**Δέσποτα Παντοκράτορ**»), τό «**Εἶη τό ὄνομα Κυρίου**» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «**Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος**», καὶ ἐλθὼν εἰς τόν σολέαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κα-

νόμος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια΄, 23-26, Ματθ. ζ΄ 7 – 8).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ΄ (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ΄ 7 – 11).

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρὸς Κύριον»

Ἑσπέρια: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε...» κλπ. (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα: «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).

Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Αναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανών τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥοδῇ μετά στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δέ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ῥοδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῆ Ἵπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλοῦια» ψάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῆ Ἵπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καί δός ἡμῖν», «Ἵπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καί εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε΄ 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι’ εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευάς τῆς Β΄, Γ΄ καί Δ΄ Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου Ὄσιου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τὸν Ν΄, τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ

ἀγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τό ἐκείσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καί νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὅρθρω: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τήν α΄ Στιχολογίαν τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Φωστῆρες νοεροί...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τήν β΄ Στιχολογίαν τά τοῦ Ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν καί ὁ β΄ ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ΄ Ὁδῆς τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής». Τό Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β΄ 23 – γ΄ 5) (Σαβ. Α΄ Νηστειῶν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετὰ τήν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἦχος α΄, Ἐωθινόν Θ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 28, 29, 30).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον:	«Πίστιν Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό ἀ΄ Θεοδοκίον τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» Δόξα: τῆς ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου. Δόξα: τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἀΐχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.

- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν θείαν σου μορφὴν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Θ' Ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καὶ τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια· «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη μετὰ τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημειώσεις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετὴ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ λιτανεύεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἰκῶν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τὸν Χριστόν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς

ἐπί δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ 3 κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἑξαπτερούγων, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί!». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνος καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ θυμιῶν τὴν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλει τὸ· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καὶ ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψωσάτωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τῆς Ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἐβρ. ια΄ 24 – 26, 32 – 40).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44 – 52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

**ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Μετά τήν Ὅπισθάμβωνον Εὐχὴν καί πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων περίξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διά τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερούγων καί ἔχοντες εἰς χεῖρας τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ᾧδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὄλων...» (Ζῆτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σολέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων Ὁ Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τάς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθητῶς εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπέρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτῶν Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπέρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνί-
σµασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεόν
ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους
ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείηµεν τῶν ἐξαιτουµένων, οἰ-
κτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ
ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡµῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡµῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πά-
ντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καὶ
ἀκολούθως τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα· «Τὴν
ἄχραντον εἰκόνα σου...».
Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ α΄ ἤχου· «Ὅτι τό
πέλαγος πολύ...» 4 (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ
Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδί-
ου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καὶ Στιχηρά
Προσόμοια τοῦ Μηναίου (18ῃ Μαρ.) «Ὡς
ἀστήρ ἀνατέταλκας...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Μηναίου (18ῃ Μαρ.)· «Φωτοφόρον πα-
λάτιον...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον· «Ἐδω-
κας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθά-
ρωμεν ἑαυτούς...» (δίζ) καί τό Μαρτυρικό
«Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια
ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς
τῆς Τυρινῆς.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου,
Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

19. ΤΡΙΤΗ. Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν
ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν
πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δίζ) καί τό ὁμόη-
χον Μαρτυρικό· «Πανεύφημοι Μάρτυρες
ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τά ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά
Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί
τά 3 τοῦ Μηναίου (21η Μαρτ.)· «Κόσμου τοὺς
θορύβους ἐκφυγών...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Πάντων θλιβο-
μένων ἡ χαρά...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ
Τριωδίου καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν
τῷ παρόντι.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου
μαρτύρων.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δῖς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ α΄ ἤχου· «Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε...» (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (23ῆ Μαρτίου)· «Ἡδονάς τάς τοῦ σώματος...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Νεκρώσιμον τοῦ α΄ ἤχου «Ποία τοῦ βίου τρυφή...».

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τήν ὠραιότητα...».

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 34).

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάφαλλον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» φάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δῖς ἄνευ στίχου καί δῖς μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν «Μήτηρ ἀγία...».

Καθίσματα: Τά Μαρτυρικά τοῦ ἀΐ ἤχου «Ὡς καλοὶ στρατιῶται...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων διά τά δύο τελευταῖα, Δόξα: τό νεκρώσιμον «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς...». Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...». (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια: Τά Νεκρώσιμα: καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα: «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα: τό ἀκροτελεύτιον «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...», Καί νῦν «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' φαλμός: (Χῶμα).

Κανόνες: Ὁ τοῦ Μηναίου (23ῆ Μαρτ.) μέχρι καί τῆς ε' Ἰδῆς. Ἀπό τῆς Στ' Ἰδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραῶδια τοῦ Τριωδίου (στ' - θ' ὦδαί). Μετά τήν γ' Ἰδῆν ὁ Εἰρμός: «Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ...» (Μηναῖον). Αἴτησις: «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Ἀπό γ' Ἰδῆς: Καθίσματα τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου: «Φῶς ἐπέλαμψε...», καί τό Θεοτοκίον: «Θεῖα γεγονός σκηνή...». Μετά τήν στ' Ἰδῆν ὁ εἰρμός τοῦ τετραῶδιου: «Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἴτησις: «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».

Ἀφ' στ' Ἰδῆς: Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...» τό Μηνολόγιον. Μετά τήν ἡ' Ἰδῆν τῶν Κανόνων: «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί φάλλεται

- ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὠδῆς: «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριώδιον). «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετά τήν Θ΄ Ὠδήν ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Σέ τήν ἀθάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Νεκρώσιμον· «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτηι ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τόν ἀ΄ ἤχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
- Αἶνοι:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Τοῦς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...» (ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Δόξα:** Τό Νεκρώσιμον· «Ἐργῷ Σωτήρ μου δεικνύς...».
- Καὶ νῦν:** Τό μετ’ αὐτό Θεοτοκίον: «Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν...».
- «Σοὶ Δόξα πρέπει...».**
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καί τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τά Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς Σῆς...».
- Δόξα:** «Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σταυρῷ...».
- Καὶ νῦν:** «Χριστόν ἐκδυσώπησον τόν σόν...».
- «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καί Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».

Τρισάγιον

- Ἀπόστολος:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἐβρ. γ΄ 12-16).
- Εὐαγγέλιον:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α΄ 35 - 44).

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
- «**Εἶδομεν τό φῶς...**».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν φάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια: «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καί ἐν τοῖς Σάββασι Γ΄ καί Δ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμαᾶ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας. Ἦχος β΄. Ἐωθινόν Γ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. ΚΕ΄ Μαρτίου, Περίπτ. Γ΄ § 30, 31 κατ' ἀναλογίαν).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα 4, προεόρτια Εὐαγγελισμοῦ· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» 3 καί τοῦ Τριωδίου 3.
- Δόξα:** Προεόρτιον: «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».

Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν:	«Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν: «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...» καί τό Προεόρτιον «Σήμερον ἅπαντα κτίσις ἀγάλλεται...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Δ' Ὑδῆ «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενῆς...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἰ Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Ἱεράρχου «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καί τό προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί Προεόρτια: «Κατοικτειρήσας τῷ πλάσματι ὁ Πλάστης...» (ζῆτει Κεκραγάρια εἰς τόν μικρόν Ἑσπερινόν 25ης Μαρτ.) 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες πρὸς τόν θάνατον...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Προεόρτιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἑβρ. α' 10 – β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνική Ἑορτή.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί
ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια· «Βουλὴν προαιώνιον...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετά τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διά τά δύο τελευταῖα.
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμέτεραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει» § 16).

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν: Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῆ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», ὡς εὐρηνται ἐν τῷ Μηναίῳ (ᾠδή α΄: «...ταύτης τήν σύλληψιν», ἡ δ΄: «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἢ στ΄ «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ΄ «Ἄκουε κόρη...»).
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ ᾠδή τοῦ Κανόνος μετά τοῦ Μεγαλυναρίου: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».

Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός τό κριμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ Υἱῷ τοῦ Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον καί ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.
- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καί πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας.

- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 - Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν
αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- } «Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

- Εἰσοδικόν:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριο
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ, ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκωθεῖς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
- Κοντάκιον:** «Τῆ Ὑπερμάχῳ...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιαζῶν καί οἱ ἀγιαζόμε-
νοι...» (Ἐβρ. β' 11-18)
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ.
α' 24 - 38)
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ
κιβωτῶ...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετήσατο αὐ-
τήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».
- «Εἶδομεν τό φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

**Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἐθνικῇ
Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:**

- Ὁ Διάκονος:** «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς:** «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».
- Ὁ Α' Χορός:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
- Ὁ Β' Χορός:** «Τῆ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια».
- Οἱ Χοροί:** Τήν Δοξολογίαν.
- Ὁ Διάκονος:** «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
- Ὁ Α' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί
ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεύς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».
- Ὁ Ἀρχιερεύς ἢ ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβές ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὄνοματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν

Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν Ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠλόγησας τὸν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτό διατήρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόνηρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχυρί εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τὸν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τὴν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον.
Ὁ Χορός:	«Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεύς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν...».

Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Γ' § 18).

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον...» καὶ τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῆ Μαρτ.).
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ὄρα εἰς τὸν Στίχον κατὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...» (Εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρὶς).
- Ἀπόλυσις:** Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθως:

Ὁ Ἑσπερινός καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...»

- Ἑσπέρια:**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δὶς) καὶ τό μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμφυχα...» (ἅπαξ).
 2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου ἀυγάσματα...».
 3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (28ῆ Μαρτίου) «Βίον ἀκηλίδωτον...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Μηναίου «Τό χαῦνον καί ἔκλυτον...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σύν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καί τῶν σύν αὐτοῖς μαρτύρων.

Τῷ πρωῒ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίς).
2. Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου: «Οἱ τήν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν...».
3. Τοῦ Μηναίου (30ῆ Μαρτ.): «Πάτερ Ἰωάννη ὄσιε...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Νεκρώσιμον τοῦ β΄ ἤχου: «Οἶμοι οἶον ἀγῶνα...».

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῶ μετὰ τῆς Γ΄ στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου: «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν – Σ) Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωήλ Προφήτου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (22 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν «Ἀναμιμνήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας...» (Ἐβρ. ι΄ 32 – 38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν: «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευῖν...» (Μάρκ. β΄ 14 – 17). Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

31. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Ἰπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν. Ἦχος γ΄, Ἑωθινόν ΙΑ΄.

(Τ.Μ.. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἡχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου «Λάμπων ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἡχου: «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου «Ὁ συμμαχῆσας Κύριε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν Σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μέν τό πρῖν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται. Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτή, καί ἐκφώνησις· «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ) Εὐαγγελίου.

- Ὁ Ν΄ φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετά στίχων εἰς τό α΄ Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τά ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί εἰς τά δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ἠγίασται...», «Σήμερον τό Προφητικόν...», Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...», Καί νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».

Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία: «Ἦ Μῆτερ Παρθένε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν Ἔγερσιν...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμιον...», καί τό Θεοτοκίον· «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τήν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροί μεταβαίνουσιν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεύς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπί δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετά βασιλικῶν καί εὐόσμων ἀνθέων καί τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τό «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεύς (ἢ ὁ Ἀρχιερεύς ἐάν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τόν Τίμιον Σταυρόν καί προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλων «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. (Ὁ δέ Ἀρχιερεύς εὐλογήσας τόν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τόν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τά ἄνθη εἰς τούς προσκυνῶντας τόν

Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τό ζωοποιόν...». Μετά ταῦτα φάλλεται τό «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
- Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντιφωνον Γ΄

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιῆσον αὐτούς καί ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε
τόν λαόν σου...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἄπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».
- Ἄπόστολος:** Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. γ΄, 34 - θ΄, 1).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» :** «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
- Ἄπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἄπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
- Κοντάκιον:** «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
- Ἄπόλυσις:** (μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ γ' ἤχου· «Ἑσπερινόν ὕμνον...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...».
3. Τά τοῦ Μηναίου· «Σέ μέν διεκώλυε...» (1η Ἀπριλίου) 3.

Δόξα, Καί νῦν:**Εἵσοδος:**

Τοῦ Μηναίου· «Ὁ γάμος ἠντρέπισται...».
 «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἐδω-
 κας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετά
 τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμ-
 μα...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό· «Μάρτυρες
 Κυρίου...» (ἄπαξ).

Δόξα, Καί νῦν:

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθέ-
 νε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.